

תם חי אבל לא¹ שחוט – A live unblemished בכור but not slaughtered

Overview

The משנה states that one may sell a live תם בכור. [However one may not sell a תם בכור that was נשחט]. Our תוספות will explain the novelty in this ruling.

הא לא איצטריך לאשמועינן –

It is not necessary to inform us that one may not sell a בכור שחוט -

– **דבבכור בזמן הזה מוקמינן לה² דאין שייך בו מכירה לאחר שחיטה דמיתסר בהנאה**
For the בכור establishes that we are discussing the rules governing a בכור nowadays (after the חורבן ביהמ"ק), when the concept of selling it after שחיטה is inapplicable, for a בכור which was נשחט outside the ביהמ"ק is אסור בהנאה. Therefore the משנה has no need to teach us that תם שחוט is not to be sold -

אבל קא משמע לן דמוכרין אותו חי אף על גב דמעשר אין נמכר –

But rather the משנה informs us that we may sell the בכור when the בכור is alive; even though that one may not sell a מעשר³ בהמה. The reason for this difference between בכור and מעשר is because -

דנאמר בו לא ימכר ולא יגאל⁴ וכן איתא בפרק קמא דתמורה (דף ה,ב):

It is written by מעשר it should not be sold and it should not be redeemed; and so it is also mentioned in the first פרק of תמורה.

Summary

One may sell a live תם בכור, even though one may not sell a live מעשר בהמת מעשר.

Thinking it over

תוספות states that there is no חידוש that you may not sell a שחוט בכור since we are discussing a case בזמה"ז. Would it have been a חידוש if we were discussing a בכור בזמן הבית [would we indeed be allowed to sell it!]⁵?

¹ In our text the words 'ולא שחוט' are in parenthesis. It does not appear in (ב,ז), מסכת תמורה, nor in מסכת מעשר שני (פ"א מ"ב).

² See 'Thinking it over'.

³ בכור and מעשר [בהמה] are similar in many respects (מתנה אחת וכו'); nevertheless in this they are different.

⁴ (לא ימכר) לא יגאל only mentions מעשר. ויקרא [בחוקתי] כז, לג. חרמין from מעשר בהמה (לא ימכר ולא יגאל) derive. However we derive מעשר from תורה (שם כח) where the תורה states מעשר.

⁵ See אמ"ה.